

Kongo: een patroon van permanent kolonialisme

Deze uitzending van 12 februari 2018 over de geschiedenis van de onderdrukking en de genocide die plaatsvond in Congo, zenden we vandaag opnieuw uit, nu met een nieuw ondertitelde film. De democratische republiek Congo is 2,3 miljoen km² en op één na grootste land van Afrika en met 80 miljoen inwoners het vierde grootste. Met naar schatting 24 biljoen dollar aan minerale rijkdommen, wordt het beschouwd als een van de rijkste landen, zo niet het rijkste land ter wereld.

De democratische republiek Kongo is 2,3 miljoen km² en op één na grootste land van Afrika en met 80 miljoen inwoners het vierde grootste. Met naar schatting 24 biljoen dollar aan minerale rijkdommen, wordt het beschouwd als een van de rijkste landen, zo niet het rijkste land ter wereld. Het bezit 10% van 's werelds koper-, 30% van de diamant- en 70% van de ijzerertsreserves. Maar bovenal wordt hier meer dan 50% van het wereldwijd nodige kobalt gedolven: een mineraal zonder welke de elektronische en - afhankelijk daarvan – heel de moderne bewapeningsindustrie ondenkbaar zou zijn.

Ondanks zijn overvloed aan natuurlijke hulpbronnen, is dit land door decennia van uitbuiting, corruptie en jarenlang oorlogen, een van de armste landen ter wereld en heeft volgens de VN-ontwikkelingsindex zelfs de voorlaatste plaats bereikt in 2013.

Onderzoeksjournaliste Abby Martin interviewde Kambale Musavuli, een in Kongo geboren geschiedkundige. Hij werpt licht op het verleden en het heden van Kongo. Musavuli wijst erop dat Kongo zelfs het potentieel heeft om de wereldbevolking te voeden ... tot 9 miljard mensen. Elektriciteitsproductie uit de Kongostroom zou voldoende kunnen zijn om heel Afrika te voorzien. Hij benadrukt dat de democratische republiek momenteel 's werelds grootste leverancier van kobalt is. Bijna elke auto, computer, mobiele telefoon of ander elektronisch apparaat bevat kobalt uit Kongo. Evenzo - helaas - ook alle tanks, vliegtuigen, helikopters, raketten, oorlogsschepen, onderzeeërs enz.... Een strategisch document van de Amerikaanse regering maakte heel duidelijk dat het onmogelijk zou zijn om oorlog te voeren zonder kobalt uit Kongo.

Dit is nu precies wat Kongo midden vorige eeuw in het centrum van de Amerikaanse belangen bracht; niet alleen de Amerikaanse regering en haar militair apparaat maar vooral de grote Amerikaanse bedrijven en de haute-finance. De tijd daarvoor werd Kongo gedurende 70 jaar bijna volledig leeggeplunderd onder het koloniale bewind van België. De helft van de bevolking, ongeveer 10 miljoen Kongolezen, stierf in het Belgisch koloniaal tijdperk van geweld en onderdrukking : deze misdaad, ja genocide, bleef volgens Musavuli voor de meeste mensen gewoon verborgen. Terwijl Kongo aanvankelijk vooral werd geëxploiteerd voor de rubber, ging dat later om zijn hoogwaardig uranium. Zonder uranium uit Kongo zouden er geen atoombommen op Hiroshima en Nagasaki zijn geweest ... en nu gaat het bovendien om de kobaltvoorraden.

In de tweede helft van de vorige eeuw slaagde het Kongolese volk erin - na een lange strijd voor onafhankelijkheid - zich te bevrijden van het koloniale juk van België en zelfstandig te

worden. De sterkst drijvende kracht achter deze onafhankelijkheidsbeweging en ook eerste, democratisch gekozen premier was Patrice Lumumba.

Een van zijn hoofddoelstellingen was: de bodemrijkdommen van Kongo aan alle Kongolezen ten goede laten komen. Van hem kwam ook het plan voor een volledig bevrijd en verenigd Afrika: de Verenigde Staten van Afrika. Voor Kongo leek eindelijk een gelukkiger tijd aan te breken! Maar zover kwam het niet ... Lumumba werd in 1960 omvergeworpen bij een staatsgreep die was geïnitieerd door de Amerikaanse inlichtingendienst en korte tijd later werd hij vermoord. In zijn plaats kwam Joseph Mobutu aan de macht, een door de CIA gesteunde dictator, loyaal aan de VS. Daarmee begon een nieuwe fase van koloniale overheersing, maar dit keer onder Amerikaans juk ... weliswaar in verdeckte vorm, maar even bitter voor de Kongolezen. Mobutu verleende Amerikaanse bedrijven onbeperkte toegang tot de Kongolese grondstoffen en zo werd het land ongehinderd verder geplunderd. Toen Mobutu niet langer "functioneerde" zoals de Amerikaanse kartels het wilden, werd ook hij "opzij geschoven". Er volgden verschillende - telkens door de VS gecontroleerde burgeroorlogen - waarbij ongeveer zes miljoen Kongolezen werden gedood. Tot op heden heeft Kongo nog steeds niet de vrijheid die zijn eerste democratisch gekozen premier, Lumumba, bijna 60 jaar geleden met zijn onafhankelijkheidsbeweging voor een korte tijd had bereikt.

Conclusie: Dit modern Amerikaans kolonialisme gebeurt in heel de wereld en volgens hetzelfde patroon. Een land geraakt in het vizier van het Amerikaans imperium vanwege zijn hulpbronnen, strategische locatie of gewoon omdat het tot een hinderlijke concurrent wordt verklaard. Vervolgens wordt het gedestabiliseerd door gerichte, meestal verborgen terreuraanslagen of andere acties, geïnitieerd door inlichtingendiensten. Bovendien wordt het doelland onverwachts overvallen met bloedige rellen met als doel de regering omver te werpen en te vervangen door een regering die door de VS wordt gecontroleerd. Vooraf wordt de legitieme regering zo massaal gedemoniseerd door de media - eveneens door de VS gecontroleerd - dat uiteindelijk zelfs een militaire interventie gerechtvaardigd lijkt. Doordat de media deze massale mensenrechtenschendingen verzwijgen, blijft een publieke verontwaardiging uit en kan de VS haar agenda ongehinderd verder uitvoeren.

kunt deze zending verspreiden opdat het geweld en de onderdrukking zoals die in Kongo en andere landen, niet langer verborgen blijft voor de mensen!

Nu volgt het interview van Abby Martin met Kongo-expert Kambale Musavuli.

The Empire Files: The Empire in het hart van Afrika

Abby Martin interviewt Kambale Musavuli

Tien jaar geleden zette het VS-Empire zijn zinnen op een winstgevend deel van de wereld: het continent dat het ooit plunderde als aanvoerder van de slavenhandel. Een nieuw, groot militair commando was geboren, AFRICOM. AFRICOM bestrijkt 53 Afrikaanse landen, inclusief eilanden en alle oceanen. Het bestaat uit vier hoofdonderdelen, allemaal met interessante namen:

U.S. ARMY AFRICA,
U.S. NAVAL FORCES AFRICA,
U.S. AIR FORCES AFRICA,
U.S. MARINEKORPS AFRIKA.

Hoewel de Amerikaanse aanwezigheid op het Afrikaanse continent grotendeels humanitair is, heeft AFRICOM-officier Rick Cook toegegeven dat de VS al jaren oorlog voert in Afrika.

Met een aantal drone-bases en kampen en faciliteiten waar de Amerikaanse traditie van het trainen van proxy-militairen die verantwoordelijk zijn voor gruwelijke mensenrechtenschendingen en clandestiene operaties voortduurt. Ver weg van een oorlog onder de drempel van geweld, voert AFRICOM elke dag meerdere missies uit. Elk imperium heeft Afrika om dezelfde reden willen bezitten: De onnoemelijke schat aan mineralen en grondstoffen. Veel van deze begraven schat is geconcentreerd in het zuiden van Afrika, in de Democratische Republiek Congo. Er wonen 80 miljoen mensen, met 250 verschillende etnische groepen en meer dan 700 verschillende talen en dialecten. Met zijn onontgonnen mineralen wordt het beschouwd als het rijkste land ter wereld, met reserves ter waarde van 24 biljoen dollar. Congo heeft 10 procent van het koper van de wereld, 30 procent van de diamanten van de wereld en 70 procent van het ijzer van de wereld, en het produceert meer dan 50 procent van het kobalt van de wereld. Onder de Congolezen die letterlijk hun leven riskeren in de kobaltmijnen, zijn tienduizenden kinderen. Ze werken 12 uur per dag voor één dollar. Door lokale milities te betalen om illegaal te graven verdienen westerse mijnbouwgi-giganten miljoenen aan deze criminele business, waaronder ook meewerken Adastra Minerals en Bechtel Incorporated, Ik sprak met Kambale Musavuli, woordvoerder van Friends of the Congo, over het grondstoffentraject van het land en hoe de imperia de regio hebben gevormd.

Abby Martin: In 1982 publiceerde het Budget Office van het Congres een rapport getiteld: "Cobalt - Policy Options for a Strategic Mineral". Daarin werd benadrukt dat een tekort aan kobalt een bedreiging leek te vormen voor de nationale veiligheid van de VS. Wat is kobalt en hoe belangrijk is dit rapport?

Kambale Musavuli: Congo is 's werelds grootste producent van kobalt. Zelfs als we het wat rustiger aan doen, zijn we nog steeds de grootste producent van kobalt ter wereld. Er is een grote kans dat de batterij in je auto, in je telefoon, je tv, alle elektronica die je gebruikt kobalt uit Congo bevat. Maar niemand weet dat. Het document waar je het over hebt is heel specifiek. Als je naar het kobaltbeleid kijkt, zie ik twee aspecten. Het ene is de kwetsbaarheid. De reden dat ze dit kobaltbeleid introduceerden, was het tekort aan kobalt in Congo. Dat werd veroorzaakt door een opstand. Eind jaren zeventig was er een opstand die de kobaltwinning in Congo verstoorde. Dat baarde mensen in de VS zorgen. De Amerikanen merkten het door een tekort aan kleuren-tv's in 1980 en 1981, consumenten wisten niet waarom er zo'n tekort aan tv's was, het hield rechtstreeks verband met het kobalt in Congo. Dus konden we uitzoeken: OK, we produceren geen kobalt in de VS, we hebben geen bekende kobaltreserves in de VS. Het land waar we kobalt vandaan halen, toen Zaïre, nu Congo, heeft een president die wij hebben geïnstalleerd. Dus wat moet ons beleid ten aanzien van Congo zijn? Dit document was de rechtvaardiging om Mobutu te steunen, wetende dat hij de schatkist plunderde. Hij vermoordde dissidenten enzovoort, maar omdat hij zo belangrijk was voor onze toegang tot kobalt, steunden we hem, niet alleen voor onze elektrische apparaten. Onze echte kwetsbaarheid is niet elektronica. Als er een tekort is aan kobalt in de VS, heeft dat gevolgen voor het Amerikaanse leger, en dat staat ook in het document. Zonder kobalt uit Congo kunnen we moeilijk oorlog voeren. Daar hebben we een probleem.

Abby Martin: Waarvoor gebruikt het Amerikaanse leger kobalt?

Kambale Musavuli: Zonder kobalt geen drone, geen vliegtuig. Je kunt geen spaceshuttle lanceren zonder kobalt, het wordt ook gebruikt in kernreactoren. Het wordt letterlijk gebruikt

in de meeste militaire en ruimtevaarttoepassingen. Als er een tekort aan kobalt is, kunnen we geen oorlog voeren. Dat is de grootste kwetsbaarheid in het kobaltbeleid. Als we wereldvrede willen, moeten we ervoor zorgen dat Congo onder controle komt van de Congolezen, zodat zij hun grondstoffen kunnen gebruiken om hun leven te verbeteren: schoon water, elektriciteit, een beter leven in hun eigen land. In plaats van dat de mineralen naar de westerse landen gaan, gebruikt worden in het leger en verwoesting aanrichten over de hele wereld. In de eerste instantie goud, toen rubber, toen slaven en nu kobalt. Afrika heeft meer dan vijf eeuwen van onderdrukking en diefstal door Europese rijken doorstaan. Zozeer zelfs dat de hele kapitalistische wereld zichzelf kon ontwikkelen door middel van deze verwoestende onderontwikkelingspolitiek. Congo heeft het gebruikelijke koloniale verleden. Het gevarieerde landschap, waar 450 onafhankelijke Afrikaanse groepen wonen, werd in de jaren 1880 omringd door grenzen als een privé-holding van Europese investeerders. Het koloniale project kreeg de naam "Congo Vrijstaat" tijdens de Conferentie van Berlijn in 1884. Een bijeenkomst om Afrika te verdelen onder Europese rijken, zonder Afrikanen. Het hoofd en de machthebber van de Onafhankelijke Congostaat was de bloeddorstige Belgische koning Leopold II. Hij leidde een leger dat de regio veroverde, Afrikaanse leiders vermoordde en de bevolking wreed onderdrukte. De waanzinnige koning vertelde de wereld over zijn nobele missie om beschaving te brengen in het nieuw gevormde Congo, maar ondertussen plunderde hij elke centimeter. Onderdeel van zijn tactiek was het afhakken van de handen van arbeiders, waaronder zich ook kinderen bevonden, voor de misdaad dat ze hun dagelijkse rubberquota niet haalden. Leopold en zijn commandanten moedigden de soldaten zelfs aan om afgehakte handen te verzamelen als teken van succes. Op 26 februari 1885 ondertekende Sanford namens de VS het document waarin stond dat ze het enorme land Congo aan Leopold II gaven. Leopold controleerde het land, hij was een Mogol van de corporations. Ik kan hem vergelijken met Donald Trump. Hij zegt: Ik heb Real Estate nodig. Ik heb een klein land dat België heet. Ik heb een land nodig met zoveel grondstoffen en ze gaven hem dat land. Hij was de CEO van Congo, de zogenaamde Congo Vrijstaat, en met het land exploiteerden ze rubber en ze exploiteerden olifantenslagtanden, ivoor. In die tijd stierven volgens het boek van Adam Hochschild ongeveer 10 miljoen Congolezen. Het was moderne slavernij. Ik weet niet of je dat moet zeggen, want slavernij is slavernij. Ze namen Congolezen mee en zetten ze in de velden. Je moest rubber brengen. Stel dat ik het quotum van 60 kg per dag niet haalde. Dan word ik doodgeslagen, gedood of wordt mijn hand afgehakt. Door deze brutaliteit daalde de bevolking van Congo in die tijd van 20 miljoen maar volgens overlevering van de voorouders nam dit af naar 10 miljoen. Maar de wereld wist hier niets van. We wisten alleen dat Ford geweldige auto's met geweldige banden maakte. We vroegen ons nooit af waar Amerikaanse zakenlui het rubber vandaan haalden. We zeiden gewoon: Dit is de geïndustrialiseerde wereld. We hebben al deze materialen, en we vragen niet waar ze vandaan komen. Maar het had directe gevolgen voor een bevolking die in tien jaar tijd werd gehalveerd. Omdat er toen mensen waren die er iets tegen zeiden, werd Leopolds Congo weer afgenomen. Maar het werd niet teruggegeven aan de Congolezen, maar aan België. Van 1908 tot 1960 stond Congo onder Belgisch bestuur. Als je archiefbeelden van de Belgische overheersing bekijkt, zie je video's van blanke Belgen die voor klassen spreken en de Congolezen over beschaving onderwijzen. In België werden al deze propagandavideo's getoond waarin ze letterlijk zeiden dat ze de Congolezen beschaving bijbrachten, hoe te eten, hoe deuren te openen, hoe een Ford te gebruiken, dit is hoe mensen leven. En toen de Belgen dat zagen, dachten ze: "We doen goed werk in Afrika!". We tonen de mensen beschaving. Het staat buiten kijf dat het uranium dat in Hiroshima en Nagasaki werd gebruikt uit Congo kwam. De Belgen haalden het uit Congo en gaven het aan het Manhattan Project in New York City. Het was uranium uit Congo. Het lijkt

geen twijfel dat het koper uit Congo essentieel was voor het Marshallplan om Europa weer op te bouwen. Ze werden niet als burgers behandeld, zelfs niet als mensen. Dit leidde ertoe dat mensen in opstand kwamen, niet alleen in Congo, maar op het hele continent tijdens de kolonisatieperiode. Omdat ze zeiden: "Wacht eens even, ik ben een mens! Waarom word ik niet als een mens behandeld? Veel Afrikanen, vooral in Congo, veel jonge mensen kwamen in opstand. En zo kwam Patrice Lumumba in opstand.

Abby Martin: Premier Lumumba maakte deel uit van de periode van nooit eindigend verzet tegen het kolonialisme. Van 1940 tot de jaren 1980 vormden gekoloniseerde mensen in heel Afrika politieke partijen. Ze leidden de strijd voor zelfbeschikking en verjoegen de Europese meesters van Angola tot Guinee en Zuid-Afrika. Onafhankelijkheidsbewegingen inspireerden overal onderdrukte mensen. Congo was geen uitzondering. Che Guevara riskeerde zelfs zijn leven op het slagveld om Congo te helpen bevrijden. Na bijna een eeuw Belgische koloniale overheersing koos Congo in 1960 zijn eerste democratische president, Patrice Lumumba. Vertel ons over de strijd die dit mogelijk maakte en het belang van Lumumba's overwinning.

Kambale Musavuli: Patrice Lumumba is een imperiale mislukking, zo wordt hij gezien. Hij behoorde tot de Congolese elite. In Congo kon je volgens de koloniale wetten niet verder studeren dan de 8e klas, er was geen onderwijs na de 8e klas. En dan deed je een test waarbij je een kaart kon krijgen om te zien of je een beschaafd persoon was. Ze hadden dus kaarten waar beschaafd, civilisé op stond. Met deze kaart mocht je het stadscentrum in, mocht je autorijden of naar de bioscoop gaan. Als je zonder deze kaart in alle westerse winkels kwam, werd je gearresteerd. Lumumba behoorde tot degenen die deze toegang hadden. Hij deed echter iets heel fundamenteels dat niet tot de eliteklasse behoorde: hij begreep dat wij ons land niet beheersten. Hij sprak voor de dorpingen en bracht het probleem van de soevereiniteit van het land onder de aandacht. Hij begreep hoe belangrijk het is dat Afrika zich verenigt. Hij erkende de plaats van Congo in de eenheid van Afrika. Hij riep op tot onmiddellijke onafhankelijkheid. Er was geen reden waarom een Belg Congolezen in Congo zou slaan en hen onmenselijk zou behandelen. Wij zijn volwassen en kunnen ons eigen land besturen! In 1958 sprak de 34-jarige Lumumba op de Internationale Pan-Afrikaanse Conferentie, georganiseerd door de premier van het pas onafhankelijke Ghana, Kwame Nkrumah. Daar sprak hij over het doel om Congo te bevrijden van het kolonialisme. Tijdens het Pan-Afrikaanse Congres stelde Kwame Nkrumah het plan op voor de Verenigde Staten van Afrika. Raad eens waar de hoofdstad was? Kinshasa, toen heette het nog Léopoldville. Ze hadden het begrepen: Als Congo vrij was, was Afrika ook vrij. Ze zagen Congo met zijn grondstoffen als het hart dat zijn energie over het hele continent zou verspreiden. De Congostroom kan elektriciteit opwekken voor het hele continent, dat weten we. Maar er wordt geen gebruik van gemaakt. Met zijn landbouwgrond heeft Congo het potentieel om de hele wereld te voeden tegen 2050, wanneer de wereldbevolking negen miljard mensen telt. En Afrikanen hebben nog niet eens toegang tot voedsel. En al deze rijkdommen die Congo had. Lumumba's missie was ervoor te zorgen dat de Congolezen onafhankelijk werden en deze rijkdommen in hun voordeel zouden kunnen gebruiken, en natuurlijk in het voordeel van het hele Afrikaanse continent. Hij was een bedreiging voor de Westerse mogendheden. Lumumba maakte hen duidelijk dat als hij werd gekozen en de controle over Congo zou hebben, hij ervoor zou zorgen dat de rijkdommen van Congo ten goede zouden komen aan de Congolezen.

Abby Martin: Leg eens uit hoe Lumumba in 1965 door een staatsgreep met Westerse steun ten val werd gebracht en vervangen werd door de anticommunistische militaire dictator Mobutu Seko. Welke krachten maakten dit mogelijk?

Kambale Musavuli: De Verenigde Staten. Realistisch gezien: Nadat Patrice Lumumba in mei 1960 de verkiezingen had gewonnen, werd hij binnen enkele weken nadat hij aan de macht kwam, afgezet en na enkele maanden op 17 januari 1961 door de CIA vermoord. En stel je voor zelfs volgens officiële verklaringen die wij hebben, en wat we weten is dat hij werd vermoord en begraven. Daarna groeven ze het lichaam weer op omdat ze bang waren dat ze hem ook zouden begraven, zijn graf een bedevaartsoord zou worden. Daarna haalden ze het lichaam uit elkaar en losten het op in zoutzuur. en zorgden ervoor dat er niets overbleef van Patrice Lumumba. Hij was de democratisch verkozen leider van een land, vermoord omdat hij wilde dat de rijkdommen van het land ten goede zouden komen aan het volk. Nadat Lumumba was vermoord, zagen we deze "beoordelaars van de macht" in Mobutu. Mobutu Sese Seko hij werd gesteund door de CIA. Het is een prachtig soort tegenstrijdigheid van de kant van de VS. Je doet deze dingen in het donker en na 50 jaar kun je de officiële documenten publiceren. Als we de dossiers van de jaren 60 doorlezen, 40% is nu toegankelijk, dan zien we hoeveel geld er werd uitgegeven om een dictator in stand te houden die Congo 32 jaar lang in een wurggreep hield, van 1965 tot 1997 werd Mobutu gesteund door het Westen. Totdat de VS besloot dat ze hem niet meer mochten, hij diende niet langer de belangen van het Westen, net als Saddam Hoessein. En ze besloten een staatsgreep te steunen, een militaire opstand, niet geleid door de Congolezen, maar door Amerikaanse bondgenoten in Oeganda. De VS steunden de invasie van Congo in 1997 om het regime van Mobutu omver te werpen. Door de militaire acties doodde hij meer dan zes miljoen Congolezen.

Abby Martin: Wat was de belangrijkste kracht achter deze voortdurende genocide en welke rol speelde Rwanda?

Kambale Musavuli: We moeten de context bepalen. Wie was op dat moment de president van de Verenigde Staten? Bill Clinton was president van de VS tijdens die invasie. Clinton nam samen met de Amerikaanse Nationale Veiligheidsraad beslissingen over de toekomst van Afrika. En de volgende beslissingen werden genomen: de genocide van 1994, de beslissing over Somalië, Black Hawk Down, en hij nam een beslissing over Congo. Alle drie de beslissingen waren een ramp. Allemaal. Ik herinner me nog toen de Black Hawk werd toegepast. Ik was nog jong en sprak met mensen die niet begrepen waarom Somaliërs op Amerikaanse soldaten schoten. Ik zei: Jullie zijn indringers, daarom schieten ze op jullie. Als jullie er niet waren, zouden ze niet op jullie schieten, dat is de realiteit! En nu naar Congo. Bill Clinton en zijn staf, Susan Rice en anderen, hebben de Entebbe Principles opgesteld. Op basis van deze principes spraken ze over de zogenaamde "renaissanceleiders" in Afrika. Ze selecteerden Afrikaanse leiders en zeiden: "Dit is de nieuwe weg." Na de Koude Oorlog en de val van de Berlijnse Muur had Afrika een nieuw soort leider nodig. Mobutu was een agent van de Koude Oorlog, hij was president van wat toen nog Zaïre was en gaf de VS onbeperkte toegang tot de rijkdommen van wat nu Congo is. Toen de muur viel, was Mobutu niet langer nodig: laten we de regio een nieuwe vorm geven! In 1997 Om Mobutu te verwijderen, besloten de VS om hun bondgenoten in Rwanda en Oeganda te helpen Congo binnen te vallen. Ze verwijderden Mobutu en installeerden Laurent Kabila. Westerse zakelijke belangen en politici brachten de vader van de huidige leider Joseph Kabila, rebellenleider Laurent Kabila, aan de macht. De voorzitter van American Mineral Fields was

zo vriendelijk om zijn rebellen die tegen Mobutu vochten openlijk te financieren. In ruil voor hun investering beloofde Kabila Senior hen een mijnbouwcontract van 1 miljard dollar. Laurent Kabila kwam aan de macht in de dodelijkste oorlog in de moderne Afrikaanse geschiedenis, met massamoorden en wijdverspreide wreedheden in negen Afrikaanse landen. De Congolezen leden vooral onder de invasies van de legers van Rwanda en Oeganda, twee wrede pro-Kabila dictaturen die nog steeds financieel gesteund worden door de VS. De 2e invasie in Congo was zo verschrikkelijk dat ook mijn familie moest vluchten. We verlieten Congo in 1998. Wat er daarna gebeurde, is een echt litteken op het menselijk geweten. Miljoenen mensen stierven. Maar hoe zijn ze gestorven? Er zijn buitenlandse troepen in het land die de bevolking terroriseren, doden en levend begraven. In 2001 greep Laurent Kabila's zoon Joseph de macht nadat zijn vader was vermoord. Tijdens een bloedige burgeroorlog probeerde hij nu deze macht te behouden.

Abby Martin: Joseph Kabila is sinds 2006 president van Congo. Presidentsverkiezingen zijn gepland voor november 2016. Alles wat hij tot nu toe heeft gedaan lijkt erop dat hij zijn ambtstermijn verlengt en daarmee de grondwet breekt. Wat gebeurt er met Congo als hij dat doet?

Kambale Musavuli: De hoop is een revolutie. Maar we moeten ook historisch kijken naar hoe lang hij al aan de macht is. Zijn zogenaamde vader werd in 2001 vermoord. Congo is geen monarchie, maar hij heeft de macht geërfd. De vraag is dus hoe hij in 2001 president van Congo is geworden. Hij werd geïnstalleerd. Westerse landen erkenden hem als president van Congo. Hij bleef tot de officiële verkiezingen in 2006, dus hij is al bijna 15 jaar aan de macht. In 2006 was er echter hoop dat de Congolezen een beslissing zouden nemen. Er waren twee belangrijke kandidaten: Joseph Kabila en Jean-Pierre Bemba, die terechtstaat bij het Internationaal Strafhof voor misdaden tegen de "Centraal-Afrikaanse Republiek". Maar aan het einde van de verkiezingen werd Kabila tot winnaar uitgeroepen. Er brak een opstand uit in Congo. Het is de eerste keer in de geschiedenis dat Westerse diplomaten in hun bunker in Congo zijn gebombardeerd. Hij vermoordde bijna een dozijn diplomaten omdat hij bang was dat het Westen van gedachten zou veranderen. Maar natuurlijk werd hij daarna niet ter verantwoording geroepen. Alle westerse landen steunden Kabila. Waarom? Omdat ze hem zagen als de leider die hen toegang kon verschaffen tot de mineralen van Congo. Terwijl hij aan de macht was, kun je zien dat er veel mijnbouwcontracten werden getekend waar de bevolking van Congo niets van wist. De International Crisis Group merkte op dat westerse landen Kabila in 2007 steunden omdat ze voelden: Dit is onze man, we kunnen hem controleren. In 2011 was er een tweede officiële verkiezing volgens de grondwet. Ook deze verkiezingen waren vervalst. In sommige gebieden won Kabila met meer dan 100%. Talloze verkiezingswaarnemers, waaronder het Carter Centre, noemden de uitslag onwettig. Tijdens de massale protesten aarzelden de VS drie maanden voordat ze Kabila officieel erkenden als president van Congo. De grondwet staat slechts twee ambtstermijnen toe. Zijn nieuwe poging om de komende verkiezingen uit te stellen met een volkstelling stuitte op hevig verzet. Toen hij in het parlement en de senaat werd gekozen, ging de jeugd van Congo de straat op. Ze zagen wat de politici deden en gingen de straat op. Ze brachten een stad van 15 miljoen mensen tot stilstand. Jonge Congolezen van 15 tot 20 jaar die naar de politieke scène keken. Twee weken lang werd er geprotesteerd en trotseerden de politie en zeiden nee tegen de grondwetswijziging. Velen werden gedood. Officieel wordt gezegd dat er 42 mensen zijn gedood. Als we echter naar de feiten ter plaatse kijken: In maart vorig jaar vonden lokale bewoners en de Verenigde Naties een massagraf in Kinshasa met 425 lichamen. Decennialang hebben rijken dergelijke wrede tactieken gebruikt. Met andere

tekenen komen andere strategieën. Een daarvan is een verkeerde voorstelling van de eigen rol. Van Cuba tot Congo hebben de VS en hun lakeien geïnvesteerd in jeugdbewegingen om de toekomst van hun landen in handen te nemen.

Abby Martin: Welke rol spelen de VS en het Young African Leader initiatief?

Kambale Musavuli: Young African Leader is opgericht in 2010. Het was een antwoord van Obama aan Afrikaanse leiders. In 2010 vierden veel Afrikaanse landen hun 50e jaar onafhankelijkheid. Hij wilde het imago neerzetten dat hij deze heersers niet steunt. Hij zou de jeugd steunen. Dus dit beeld van het produceren van jonge Afrikaanse leiders hier en tegen hen zeggen: jullie zijn de toekomstige leiders van jullie landen. Het probleem daarmee is dat het helaas een elitaire groep creëert. Jonge Afrikaanse leiders worden hierheen gehaald. Je brengt ze in contact met instellingen in de VS. Je leert ze Amerikaanse politiek. Ik ontmoette een van deze jonge mensen in 2010. Hij liet me video's zien waarop ze de hele dag federalisme bestudeerden. Ik vroeg me af: Waarom leren ze jullie federalisme, Capital Hill-instellingen in Washington? Waarom laten ze jullie zien hoe het federale systeem in de Verenigde Staten werkt? Het is zeer problematisch dat je de jongeren daar naartoe brengt. En dan presenteer je wat er werkelijk gebeurt alsof het systeem voor ons werkt. Deze jongeren komen dan terug en zeggen: Ik heb wetgevers ontmoet, mensen op Capital Hill, en dit is hoe het werkt. Maar ze zien de interne problemen in het politieke systeem van de Verenigde Staten niet. Ik begrijp wat er goed is aan het mondig maken van jongeren. Maar als de Verenigde Staten een netwerk van 100.000 jonge Afrikaanse leiders heeft, is dat problematisch. Als China een netwerk van 100.000 jonge Amerikanen zou leiden, zouden de Amerikanen bezwaar maken. We zijn bezorgd dat dit land dit doet en we hebben het niet over een NGO. We hebben het over de Amerikaanse regering. De helft van de bevolking in Congo is jonger dan 18 jaar en de meerderheid van hen is vrouw. We weten dat elke verandering die in Congo plaatsvindt, zal plaatsvinden via de jeugd en via de vrouwen. Als je de regering van de VS bent en je ziet dat potentieel en je hebt een belang in die staat, er kunnen nieuwe leiders in Congo zijn met wie je geen connecties hebt en die beslissingen nemen die buiten je belangen vallen. Daarom wil je ervoor zorgen dat je deze jonge leiders al in je zak hebt. Dit is een herhaling van de geschiedenis, omdat de VS in de jaren 1960 al dezelfde kaart heeft gespeeld.

Abby Martin: Wat is de oplossing? Hoe kunnen we solidariteit opbouwen vanuit het rijk en de Congolezen helpen om hun hulpbronnen in handen te nemen?

Kambale Musavuli: De Amerikanen kunnen helpen door een echte democratie te creëren. Want "the Empire" heeft zoveel tentakels. We kunnen slagen in Congo en het land veranderen met een revolutie. Maar dat betekent niet dat dat ook in Tsjaad zal gebeuren. In Afghanistan en overal ter wereld waar mensen een beter leven en betere kansen willen. Het begint allemaal hier.

Bronnen:

<https://deutsch.rt.com/afrika/42476-the-empire-files-imperium-im/>

https://de.wikipedia.org/wiki/Demokratische_Republik_Kongo

<https://www.youtube.com/watch?v=sRKxSbn30OM>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

#CIA - www.kla.tv/CIA-nl

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: Creative Commons-Licentie met naamgeving

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden. Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.